

3. navadna nedelja – leto C

Posvetilo Teófilu

Ker so že mnogi poskušali urediti poročilo o dogodkih, ki so se zgodili med nami, kakor so nam jih izročili tisti, ki so bili od začetka očitvidci in služabniki besede, sem sklenil tudi jaz, ko sem vse od začetka natančno poizvedel, tebi, nadvse odlični Teófil, vse po vrsti popisati, da spoznaš zanesljivost naukov, o katerih si bil poučen. Lk 1,1-4

Jezus začne učiti

Jezus se je v moči Duha vrnil v Galilejo in glas o njem se je razširil po vsej okolici. Učil je po njihovih shodnicah in vsi so ga slavili.

Jezusa v Nazaretu zavrnejo

Prišel je v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je po svoji navadi šel v shodnico. Vstal je, da bi bral, in podali so mu zvitek preroka Izaija. Odvil je zvitek in našel mesto, kjer je bilo zapisano:

Duh Gospodov je nad menoj,

ker me je mazilil,

da prinesem blagovest ubogim.

Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost

in slepim vid,

da pustim zatirane na prostost,

da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.

Nato je zvitek zvil, ga vrnil služabniku in sédel. Oči vseh v shodnici so bile uprte vanj. In začel jim je govoriti: »Danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali.« Lk 4,14-21

Vesela novica

Že pri prejšnjem evangeliju smo ugotavljali, da Jezus ni prišel zato, da bi nam grenil življenje, ampak da bi imeli življenje in ga imeli v obilju, da bi se življenja veselili in ga znali živeti polno. O tem govori Jezusov prvi čudež, pa tudi poročilo o enem njegovih prvih javnih nastopov v shodnici. Besede preroka Izaija Jezus obrne nase in pravi, da je on od Boga poslani služabnik, ki prinaša *blagovest ubogim, jetnikom prostost in slepim vid*. To res ni slaba novica! Imeti za prijatelja nekoga, ki ima veselo novico za uboge, moč, ki osvobaja ujete in daje vid slepim. Ali pa kristjani našega Gospoda resnično doživljamo kot prinašalca veselja in svobode?

Da bi bil Gospod naša vesela novica, se moramo najprej najti med ubogimi, jetniki in slepimi. Sicer ga ne potrebujemo. Mogoče to zveni protislovno, pa vendar: O veselju ne moremo govoriti, če ne spregovorimo o žalosti! Verjetno se nam danes prav to dogaja. Ni veselja, ker si ne priznamo žalosti in bolečine, ali pa se jezimo, ko nam nekdo govori o prvem ter preslišimo drugo. Farizeje je jezilo, ko je Jezus govoril o uboštvu, ujetosti in slepoti. Trdili so, da oni že niso taki in naj takšno oznanilo prinaša komu drugemu. No, mi želimo slišati, kje je naša revščina in zakaj je Gospod prinašalec vesele novice.

Blagovest ubogim

Ubogi so v naših očeh najprej materialno ubogi, potem tisti z duševnimi boleznimi, pa bolni. Potem pridejo na vrsto tudi zdravi, ki obupujejo, so brez volje do življenja. Včasih opazimo tudi koga, ki se mu življenje posuje, ker je upal v nekaj, kar je propadlo: podjetje, načrti, sanje, kariera, družina. Če se malo bolj ustavimo, se lahko najdemo v vsej tej revščini. Če si le hočemo priznati, bomo morali reči, da nam vedno kaj manjka in da nas vedno kaj teži in skrbi. Gospod nam prinaša veselo novico, ker dviga naš pogled kvišku, nas vabi, da se naslonimo nanj in zaupamo, da je vse naše življenje v njegovih rokah. Samo ob njem lahko

doživljamo, da v svet nismo vrženi, da stvari, ki se nam dogajajo niso naključje in da za vsem obstaja globok smisel. Če zaupamo v njegovo ljubezen, vanj ki je Dobri Oče, potem se lahko umirimo.

Te dni smo se mnogi povezali v molitvi za mamico dveh nekdanjih birmancev. Stara je bila 43 let, otroka pa sta v srednji šoli. Mož jo je kmalu zapustil, poleti so ji odkrili raka na slinavki. Trpljenje brez Boga bi bilo zanjo v zadnjih mesecih nezno. Kako naj zapusti otroka, kako naj se v miru poslovila s sveta, ko je njeno življenje šele na pol poti. V soboto zjutraj je rekla: »Danes bom umrla« in se zvečer dokončno poslovila. Jezus prinaša blagovest vsakemu, ki se k njemu zateče. Težko razumemo njegovo logiko, zagotovo pa drži, da je On vedno tolažba in opora ubogim. Še več, On je vesela novica, tudi takrat ko je to človeški modrosti nemogoče dojeti.

Jezus prinaša jetnikom prostost

Najprej spet lahko rečemo: Nismo jetniki. Kaj naj nam lahko Gospod prinese? Mogoče je danes največja ujetost v tem, da moramo biti takšni kot so drugi. Redko kdo si upa biti drugačen. Naš stalen strah je, kaj bodo rekli drugi. Ujeti smo tudi v svoje predstave, pametne ali nespametne želje, strasti in še kaj. Jezus nas z jasnim pogledom na bistveno v življenju osvobaja nepotrebnih skrbi. Sam najprej preseže tesne okvire družine, ko materi pokaže, da mora slediti Očetovi volji in ne njeni, da ga kliče Oče Bog in da je ona pri tem le božja služabnica. Prav tako presega okvire družbenih zahtev. Sodobnikom in oblastnikom jasno pove, da ni suženj zapovedi in prepovedi, pričakovanj in strahov družbe. Ko pravi, da je sobota v službi človeka in ne človek v službi sobote, nam pokaže brezmejno svobodo. Čeprav je popolnoma 'prizemljen' je v vsem svoboden in takšne dela tudi svoje učence.

Slepim pogled

»Kaj je Resnica?« vpraša Pilat Jezusa. Jezus mu ne odgovori, ker mu je o tem spregovoril s svojim zgledom. Jezus nam odpira pogled, da je resnica v ljubezni in da je vse ostalo zaslepljenost, pa naj gre za bogastvo, užitek ali kaj drugega. Danes smo zaslepljeni z iskanjem bogastva in užitka. Jezus nam odstira pogled in nas vabi, da pogledamo v globino naše biti. Vemo, da v sebi nosimo neskončno željo po ljubezni in resnici. Kako čudovito je, ko se ob njem naš pogled vedno bolj bistri in so z Njim naši odnosi vedno bolj ljubeči, resnica vedno bolj jasna, življenje smiselno.

Če le hočemo, je Gospod resnično naše veselje, njegovo oznanilo pa vesela novica. Naj ga začutimo kot sopotnika v našem uboštvu, rešitelja iz naših ječ in vodnika iz naše zaslepljenosti.